

BADAL11

temmuz|yaz|2026

|ayşegül tüysüz

|fatih tezce

|aytunç berk çapkur

|osman akçay

|halil ibrahim ünlü

|hayrunnisa nur yıldız

|salih gündüz

|rumeysa bircan

|zeliha tüysüz

|gilas mülayimova

FATİH TEZCE ALEYKÜM SELAM

İçimiz ve dışımız bir... İçimiz de dışımız da
şiiir... Hem içimiz hem dışımız aynı
kelime...Yalnızlık...

Sözümüz değerli sözümüz kıymetli...
Çamura da düşse söz altın gibi kuvvetli...
Sözümüz kalbimiz...

Yaz mevsiminin içindeyiz... Temmuz gibi
heyecanlı, deniz gibi temiz, gök kadar mavi
ve özgürüz... Özgürlüğümüz kalemimiz...

Gençlerin sesine değer veriyoruz... Genç
kalemlerin sızına anlam yüklüyoruz...
Gençlik kavramını bedensel olarak
düşünmüyoruz...

Badal Edebiyat Dergisi 11.sayısıyla
okuyucusuna "selamün aleyküm" dedi. Badal
Edebiyat Dergisi 11.sayısıyla kapınıza
geldi... Kapınız ve kalbiniz açık olsun...

"Aleyküm selam" ey hoş sözler,
hoşgeldiniz...

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

facebook / Instagram/ X:

Badal Edebiyat Dergisi

*Mevsimlik dergidir, 3 ayda
bir yayımlanır*

*Lise öğrencilerinin
eserlerine öncelik verilir.*

*Telif ücreti ödenmez, ücret
karşılığı şiir de
yayınlanmaz.*

Yönetim yeri:

Bafra/SAMSUN

DR. OSMAN AKÇAY

CAMİNİN GENÇ FİDANLARI

Yüzlerden nur damlar, kalplerde iman
Camiye yönelmiş, binlerce fidan
Sanki bir ordudur, saflara duran
Hislerde amentü, dillerde Kur'an

Semadan genç nesle, rahmetler yağar
Karanlık evrene, yıldızlar doğar
Secdeler zulmeti, kökünden boğar
Mümin bir nesille, dönerken devran

Peygamber aşkıyla, yanar yürekler
Göklere kurulur, güçlü direkler
Onlara saldırır, tüm engerekler
Civanmert kullarda, bulunmaz küfran

Besmele okurken, ellerde sancak
Dolaşırlar yurtta, her köşe bucak
Dünya bu gençlikle, kurtulur ancak
Rabb'in ihsanına, milyon kez şükran

Ecdadın mührüdür, bu kutlu saflar
Birleşir namazda, bütün taraflar
Çok şükür kaybolur, cemi zaafılar
Hakk'ın kapısında, yüce bir gufran

Seğmenoğlu gitsin, içinden darlık
Ezanın gür sesi, duyulur artık
Aydınlık nesiller, en büyük varlık
Coşsun bütün cihan, çalsın mehteran

HAYRUNNİSA NUR YILDIZ

AMELLERİM

Balçıktan yaratıldım, yeryüzüne ittirildim.
Kötülük tohumları ekildi içime.
Suyu başucumuzda bıraktılar
Şeytan filizlerini yeşertmek için
Sevgi, açlık ve nefis verdiler;
Edep,hayâ verdiler.
Bize toprağın altını vadettiler.
Toprağın üstü ganimet sayılırken.
Toprağın altında amellerim vardır,
Ben kuru bir dalım.
Toprağa karışıp gidecek,
Ruhum yargıda acı çekecek.
Yargının hak olması avuntumdur,
Batıla karşı savaşıırken kurşunum.
Deli deryalar hırçınlıkla sınanır,
Kulaçlarım damlalarla uğraşırken.

RUMEYSA BİRCAN

SESSİZLİĞİN ÇIĞLIĞI

Siz benim sustuğumu sanıyorsunuz, değil mi?

Dudaklarım kapalı diye, içimde bir fırtınanın kopmadığını düşünüyorsunuz.

Oysa bilmezsiniz; en büyük yangınlar dumanı tütmeden başlar içerde.

Konuşmak, kelimelerin o ucuz pazarında harcamaktır hisleri;

Ben sustukça içimde büyüyen o devasa çığlığı kime, nasıl anlatayım?

Kelimeler sığ kalıyor kalbimin sızısına, cümleler yetersiz.

Bu yüzden sessizliği seçtim ben, o en asil lisanı.

Anlayan için bir bakışım yüz sayfalık romandır oysa,

Bir iç çekişim, en sert kayaları çatlatacak bir feryattır.

Ama siz sadece kulağınıza gelen seslere inanacak kadar sağırsınız.

Sustuğum her şey, aslında size verilmiş en ağır hükümdür.

Duymadığınız o çığlık, bir gün kulaklarınızı sağır edecek!

İçimde biriken o fırtınayı bir döksem üzerinize, dengeniz bozulur.

Bu yüzden saklıyorum o muazzam gürültüyü, sakince yutuyorum her sözü.

Sessizlik zayıflık değildir, aksine gücün en doruk noktasıdır.

Ben şimdi susuyorum, evet, alabildiğine derin ve mağrur...

Ama o sessizliğin içindeki çığlığı bir kez hissedene, bir daha asla eski dünyasına dönemez.

HALİL İBRAHİM ÜNLÜ

AVLUDA KALAN İZ

Akşam, soğuk bir demir gibi düşerken taşlara,
Rengini usulca soyunur tenim.

Yağmurun cama bıraktığı o puslu kavis,
Dinmiş bir tufanın tortusu,
Saçaklarda biriken sükût.

Yorgun saat ufalar günleri köşelere,
Göğsümde dolaşan sağır yankı.

Yokluğun, avuçlarımda soğuyan taş,
Akrepler gölgeni duvara çivilerken,
Çeşmeden süzülür geceye metalik sızı.

Çatlamış duvar diplerinde,
İçime çöker evin unutulmuş soluğu.

Avluda yağmur çekmiş bir çift terlik.

Eşiğinde beklediğim yarın, bir nefes buğusu.

Gözlerinden kopup geceye devrilen son renk,

Gürültünün unuttuğu bir sükûnet,

Alnımda is tutmuş eski soba kokusu.

Gölgeli pencerede aralanan o boşluk;

Sesini değil, sustuğun yeri bırak bana.

SALİH GÜNDÜZ

ŞAKAYIK

İçimde bilmediğim bir his var..
Kime sorsam 'sen iyi değilsin' diyorlar..
İyi olmayı kabullendirmişken kendime,
zaman ayırmaktan vazgeçiyorum iyiden iyiye..
Atıp tutuyorum kahkalarımı..
Taze tutmaya gayretim eskimeyen anılarımı..
Oysa bir balığım var,birde onun her hareketini
takip eden kedim..
Bu yalnızlığı kendi kendime sahiplendim..
Şimdilerde evime epey uzak bir bahçeden çiçekler
koparıyorum..
Her mevsim başka bir çiçek büyüyor..
Diğeri yerini alana kadar,bir öncesi topladığım
soluyor..
Bir çok çiçek geçti elime..
Gül,lale,karanfil derken..
Bir çiçek çarptı gözüme..
Utanınca kızaran yanakların gibi kırmızı..
Kader ayrı yazmış yazımızı..
İsmini öğrendim geçenlerde..
Sayıklamaya başladım 'şakayık' diye gecelerce..
Olsun be..
Toplama nedenimi sen biliyorsun ya..
O çiçekleri ben topluyorum,
Hepsi evimde sen kokuyor..

FATİH TEZCE

SEVMEK SENDEN HABER ALMAKTIR

Çiçekler çoğalınca nefes alır sabahlar
Kağıdı aşındıran yeni kelimeler gibi
Cümle iki büklüm; yan kelimedede ısınır beklemek
Sekiz sütuna şiidir bir gölgede yaşamak.

Sevmek senden haber almaktır ve yaklaşmak sana
Biraz kavga etmek sonra biraz şehre alışmak
Yapışmak camlara yağmur gibi yağmak bir ihtimal
Onbeşinde bir gencin uykusuyla uyanmak.

AYŞEGÜL TÜYSÜZ BİR YAZ KALBI

Bir yaz başlar içimizde ansızın,
Sanki dünya yeniden doğmuş gibi.
Güneş daha yakın, gökyüzü daha mavi,
Ve her sokak bir umut hikâyesi gibi.

Rüzgâr bile hafif dokunur insana,
Deniz çağırır uzaktan adını fısıldar.
Koşarız, yorulmadan, düşünmeden,
Zaman sanki bize hiç dokunmaz.

Gece olunca yıldızlar düşer avucumuza,
Sessizlik bile güzel bir şarkı olur.
Bir gülüş kalır havada asılı,
Ve o gülüşle kalp biraz daha dolu durur.

Ama yaz dediğin de geçer elbet,
Geriye sıcak bir iz bırakır sadece.
Ve insan en çok şunu öğrenir:
En güzel anlar, en hızlı gidenlerdir aslında.

AYTUNÇ BERK ÇAPKUR

TRAJEDİ

Trajedi nedir diye soracak olursan
Toprağa yakın olan mıdır?
Yoksa nefes alan bir bedenin
İçten içe yanması mıdır?

Hayat zaten bir trajedi
Herkes koşuşturma derdinde
Ben ise bir köşede
Dalıyorum düşüncelere

Trajedi siyahtır bence
Karamsarlık benimdir
Hayat bir kaç yıldır
Karamsarlığa esirdir

Aşk bir zamanlar renkti
Şimdi gecelerden de kara
İnanamazdım trajedi olduğuna
En büyük trajediymiş aslında...

GİLAS MÜLAYİMOVA

EVLADA VEDA

Siz gönlümü alırsınız
Beni hatırlarsınız
Ben gidiyorum bu dünyadan
Siz sağlıcakla kalasınız.

Bu yol yoldan ayrılısın
Başımdan örtüm ayrılısın
Açma gül karabulut
Ben sizden nasıl ayrılısın

GençliĐi hiç oldu
Gözlerim yaĐ doldu
Şükür olsun bir Allaha
Yaşlılığım hoş oldu.

ZELİHA TÜYSÜZ

ÜÇÜNCÜ KIRILMA NOKTASI: BABA

Genel olarak kitap insanı soruşturmaya çekiyor. Ama sadece düşündürmeyle kalmıyor. Yazarın iç seslerinin dışa vurumunu, kitabı okuyan bir okurun vardığı kırılma noktalarını, kendi hayatına örneklerle kitaba yansıttığı duyguyu, insanda bıraktığı değişiklikleri ve izleri merak ederek yazmıştır.

Her insanın hayatında birkaç kırılma noktası, fikir değişiklikleri, yeni düşüncelere yer veren ve amaçlarını dış dünyaya yansıtan birçok konuda ayrılıklar elbette olmuştur. Kendisi bu konuda bizlere yardım eder.

Mehmet Cemil'in kitabında en çok dikkatimi çeken yer, yazarın kırılma noktalarıdır. Mesela kitabının ilk sayfalarında İsmet Özel benim ilk kırılma noktamdır der ama Mehmet Cemil, kitabında Franz Kafka ve Yalom'a yer verdiği kadar ilk kırılma noktası olan İsmet Özel'e yer vermemiştir. Sadece ufak bir hikâyelik olarak sağlamıştır kendisine. Kitabın eksik yanlarından birisi buydu. Şimdi böyle deyince de insan biraz mahcup oluyor. Bu kitabı illa eleştirmek için eleştirmek, kitabın kötü bir yanı yokken eleştirmek gibi geliyor. "Hem beğeniyorsun hem kötülüyorsun." Diyeceksiniz belki ama herkesin düşüncesi, fikri ve anlama şekli farklı olabilir.

Kitabın amacı zaten en başta dediğimiz gibi sıkılmadan, bunalmadan iç dünyayı ve dış dünyayı yansıtabilmeyi sağlamaktır. Zaten yazar, "Hayatı ve kitapları konuşarak eleştirmeyin, yazarak eleştirin." Diye tembihlemiştir. Yazar kendi kitabında bile okurun arkasında durmuştur.

Başta da dediğim gibi bir yazarın ilk kırılma noktası İsmet Özel'dir. İkinci kırılma noktası da motosikletidir. Kitabında yer vermemiş ama yazarın bence üçüncü kırılma noktası da babasıdır. Aslında şöyle; kitabı okuyunca hayatının dönüm noktasının o olduğu apaçık bellidir. Yazarı okuma alışkanlığına iten, kitapları yeniden ona kazandıran kişi babasıdır. Bu sayede ilk kırılma noktası olan İsmet Özel ile ve diğer yazarlarla tanışır.

Gelelim ikinci kırılma noktası olan motosikletine. Yine onunla tanıştıran, onu ona sevdiren ve beğendiren kişi babasıdır. Bu noktaların hepsi aslında yazarın bir diğer kırılma noktasının babası olduğunu gösterir ama kitabında bunu dile getirmez. Belki de okuyucunun fark etmesini, anlamasını ve anlamlandırmasını ister. Belki de babası onun için sadece bir kırılma noktası değildir, bir kırılma noktasından daha da fazlasıdır. O yüzden kitabında "kırılma noktam" diye ele almaz.

Kitapta belli başlı konularda herkesin etkilenebileceği noktalar gözler önüne serilir. Mesela insan neden yazar, neden yazmaz karşılaştırması bunlardan biridir. Mehmet Cemil genel olarak hayatı kitabında hızlı yaşamıştır ve amaçlarına ona göre sarılmıştır. Kitabı okurken de insan, "Ben bu sayfaları ne ara okudum?" diyebiliyor.

Mehmet Cemil gibi bizim de bir motosikletimiz yok ama biz de hayata hızlı başladık.

